Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

24 септември 2019 година*

„Сортове растения — Производство за обявяване на нищожност — Сорт ябълки „Cripps Pink“ — Членове 10 и 116 от Регламент (ЕО) № 2100/94 — Новост — Дерогиращ гратисен период — Понятие за използване на сорта — Оценяване при търговски условия — Член 76 от Регламент (ЕО) № 874/2009 — Късно представени пред отделението по жалбите доказателства — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд“

По дело T-112/18

Pink Lady America LLC, установено в Якима, Вашингтон (Съединени щати), за което се явяват първоначално R. Manno и S. Travaglio, а впоследствие R. Manno, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Службата на Общността за сортовете растения (CPVO), за която се явяват M. Ekvad, F. Mattina и M. Garcia Monco-Fuente, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред отделението по жалбите на CPVO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Western Australian Agriculture Authority (WAAA), установено в Саут Пърт (Австралия), за което се явяват T. Bouvet и L. Romestant, адвокати,

с предмет жалба против решението на отделението по жалбите на CPVO от 14 септември 2017 г. (преписка A 007/2016), постановено в производство за обявяване на нищожност между WAAA и Pink Lady America,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen, председател, I. S. Forrester (докладчик) и E. Perillo, съдии,

секретар: I. Dragan, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 23 февруари 2018 г.,

предвид писмения отговор на CPVO, подаден в секретариата на Общия съд на 24 май 2018 г.,

* Език на производството: английски.

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 28 май 2018 г.,

след съдебното заседание от 14 май 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 29 август 1995 г. праводателят на Western Australian Agriculture Authority (WAAA, земеделско ведомство, Западна Австралия), Department of Agriculture and Food Western Australia (Министерство на земеделието и храните, Западна Австралия, наричано по-нататък „министерството“), внася в Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) заявка за правна закрила на Общността на сортовете растения на основание Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197, наричан по-нататък „основният регламент“). Растителният сорт, за който е направена посочената заявка за правна закрила, е „Cripps Pink“, сорт ябълки от вида *Malus domestica Borkh*. Въпросният сорт е създаден от г-н John Cripps (наричан по-нататък „създателят“), изследовател в отдел „Растениевъдство“ на министерството, чрез кръстосване на сортовете „Golden Delicious“ и „Lady Williams“.

2 Във формуляра на заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения се посочва, че първото пускане в продажба на ябълки „Cripps Pink“ в Европейския съюз е било през 1994 г. във Франция, а първото пускане в продажба извън Съюза, и по-точно в Австралия, е било през 1988 г.

3 На 12 март 1996 г. CPVO уведомява представителя на министерството, че сортът „Cripps Pink“ не отговаря на условието за новост по смисъла на член 10 от основния регламент.

4 През юли 1996 г. министерството разяснява, че 1988 година трябвало да се счита за годината на „първите експериментални насаждения в Австралия“. Затова министерството посочва, че в съответствие с член 10 от основния регламент релевантната дата е юли 1992 г., когато ябълкови дървета „Cripps Pink“ са били пуснати в продажба в Обединеното кралство под търговско наименование „Pink Lady“.

5 На 15 януари 1997 г. CPVO предоставя на сорта документ за правна закрила на Общността на сортовете растения № 1640.

6 На 26 юни 2014 г. жалбоподателят Pink Lady America LLC внася искане за обявяване на нищожност на правната закрила на Общността на сортовете растения за сорта „Cripps Pink“ на основание член 20 от основния регламент, като изтъква обстоятелството, че правната закрила на Общността на сортовете растения в случая не отговаря на условията за новост, предвидени в член 10 от същия регламент. На 19 септември 2016 г., с решение № NN17, CPVO отхвърля искането за обявяване на нищожност, направено от жалбоподателя.

7 На 18 ноември 2016 г. жалбоподателят обжалва пред отделението по жалбите на CPVO, като се позовава на неправилна преценка на фактите и доказателствата от страна на CPVO и поради това иска от отделението по жалбите да поправи решение № NN17 от 19 септември 2016 г. и да обяви разглежданата правна закрила на Общността на сортовете растения за нищожна поради

липсата на новост по силата на член 10, параграф 1 от основния регламент. При условията на евентуалност жалбоподателят иска правната закрила на Общността на сортовете растения да се обяви за нищожна поради липсата на новост по силата на член 10, параграф 1, буква б) от основния регламент във връзка с член 116 от същия.

8 С решение A 007/2016 от 14 септември 2017 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) отделението по жалбите отхвърля по същество жалбата, подадена от жалбоподателя, като приема по-специално че той не е представил доказателства за продажбата или преотстъпването на трети лица на сорта „Cripps Pink“ извън Съюза от страна на създателя или с негово съгласие за целите на използването на сорта преди 29 август 1989 г.

9 Отделението по жалбите приема по същество, на първо място, че следва да се приложат разпоредбите на член 10, параграф 1, буква б) от основния регламент във връзка с определянето на гратисния период относно продажбите или преотстъпването извън територията на Съюза (точка II B 3 от обжалваното решение), на второ място, че от редица доказателства е видно, че са правени изпитвания с цел оценяване при търговски условия, които обаче с оглед на член 10, параграф 1 от основния регламент не могат да се считат за използване на спорния сорт по смисъла на тази разпоредба (точки II B 8—10 от обжалваното решение), и накрая, на трето място, че съществуват фактури от разсадник Olea Nurseries, удостоверяващи, че сортът „Cripps Pink“ е бил продаван от него през 1985 г., но липсват доказателства, даващи основание да се приеме, че продажбите са били със съгласието на създателя, а напротив, от доказателствата се установява, че разглежданият сорт е бил предоставен само с цел изпитване (точки II B 10—12 от обжалваното решение).

Искания на страните

10 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да обяви за нищожен документ за правна закрила на Общността на сортовете растения № 1640, издаден за сорта „Cripps Pink“, поради липса на новост съгласно членове 10 и 20 от основния регламент,

– да осъди CPVO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

11 CPVO моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски на CPVO.

12 Встъпилата страна моли Общият съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

А. По допустимостта на искането за обявяване на нищожността на документ за правна закрила на Общността на сортовете растения № 1640, издаден за сорта „Cripps Pink“

13 Второто искане на жалбоподателя до Общия съд е да обяви за нищожен документ за правна закрила на Общността на сортовете растения № 1640, издаден за сорта „Cripps Pink“.

14 В това отношение следва да се припомни, че целта на жалбата до Общия съд е да се осъществи контрол за законосъобразност на решенията на отделенията по жалбите на CPVO по смисъла на член 73 от основния регламент. Оттук следва, че Общият съд не е компетентен да проверява законосъобразността на решения, приети от по-ниски по степен инстанции на CPVO, нито следователно да ги обявява за нищожни или да ги изменя.

15 Поради това второто искане за обявяване на нищожността на документ за правна закрила на Общността на сортовете растения № 1640, издаден за сорта „Cripps Pink“, трябва да се обяви за недопустимо.

Б. По същество

16 В подкрепа на първото си искане за отмяна на обжалваното решение жалбоподателят излагат две твърдения. Първото твърдение на жалбоподателя е, че отделението по жалбите е нарушило разпоредбите на член 10 във връзка с членове 20 и 116 от посочения регламент, като е приело по същество, че сортът „Cripps Pink“ е отговарял на условието за новост в момента на предоставяне на правната закрила на Общността на сортовете растения във връзка с този сорт. Второто твърдение на жалбоподателя е, че отделението по жалбите е нарушило член 76 от основния регламент, общите принципи на правна сигурност и добро правораздаване, както и член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 874/2009 на Комисията от 17 септември 2009 година относно установяване на правила за прилагане на основния регламент относно производството пред CPVO (ОВ L 251, 2009 г., стр. 3), като е обявило за недопустими късно представените от жалбоподателя доказателства в хода на административното производство. Освен това жалбоподателят иска от Общия съд да допусне доказателства, които не са били представени в хода на административното производство.

1. По първото твърдение

17 В подкрепа на първото си твърдение, на първо място, жалбоподателят сочи, че отделението по жалбите е приложило неправилно член 10, параграф 1, буква а) от основния регламент. На второ място, той счита, че неправилно отделението по жалбите се е основало на Международната конвенция за закрила на новите сортове растения от 2 декември 1961 г. (наричана по-нататък „Конвенцията UPOV“) в редакцията ѝ съгласно ревизията от 19 март 1991 г., за да приложи разпоредбите на този член. На трето място, той оспорва преценката на отделението по жалбите относно условието за новост по смисъла на член 10, параграф 1 от основния регламент.

а) По прилагането на член 10, параграф 1, буква а) от основния регламент

18 Жалбоподателят твърди, че отделението по жалбите е приложило неправилно дерогиращия гратисен период от 6 години за търговската дейност в рамките на Съюза, предвиден в член 116 от основния регламент, като преди това не е взело под внимание разпоредбите на член 10, параграф 2 от основния регламент; дерогацията, предвидена в член 116 от основния регламент, можела да се приложи съгласно член 10, параграф 2 от основния регламент само „при условие

че създателят запазва изключителното право на предоставяне на тези сортови или други компоненти и че не е извършено друго преотстъпване“, което освен това последният трябвало да докаже.

19 Подкрепяна от встъпилата страна, CPVO оспорва тези доводи.

20 Най-напред следва да се припомни, че член 6 от основния регламент предвижда, че правната закрила на Общността на сортовете растения се предоставя за сортовете, които са различими, хомогенни, устойчиви и нови. Съгласно член 10, параграф 1 от този регламент, който урежда критерия за новост, създателят на сорт разполага с гратисен период, през който може да извършва продажби или преотстъпване, без обаче да компрометира новостта на сорта. Продължителността на този гратисен период се различава в зависимост от това дали действията на преотстъпване са в рамките или извън Съюза.

21 В този смисъл член 10, параграф 1 от основния регламент предвижда:

„1. Сортът се счита за нов, ако към датата на подаване на заявката съгласно член 51, сортовите компоненти или събраният материал от сорта не са били продавани или преотстъпвани по друг начин на други лица от създателя или със съгласието му, по смисъла на член 11, с цел използването на сорта:

а) на територията на Общността, над една година, считано от горепосочената дата;

б) извън територията на Общността, над четири години, или за дърветата или лозите, над шест години, считано от въпросната дата“.

22 Съгласно член 116, параграф 1 от основния регламент:

„Независимо от член 10, параграф 1, буква а) и без да се засяга член 10, параграфи 2 и 3, даден сорт се счита за нов, когато сортовите компоненти или посевният материал на тези компоненти не са били продадени или преотстъпени на трети лица от създателя или с неговото съгласие, на територията на Общността, за целите на използването на сорта, в период над четири години, а за лози или дървета, над шест години преди влизането в сила на настоящия регламент, ако датата на подаването на заявката е в рамките на една година след тази дата“.

23 Съгласно член 118 от основния регламент:

„1. Настоящият регламент влиза в сила на датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

2. Членове 1, 2, 3, 5 до 29 и 49 до 106 се прилагат от 27 април 1995 година […]“.

24 Датата, която следва да се вземе предвид за целите на съвместното прилагане на членове 10 и 116 от основния регламент, следователно е 1 септември 1994 г., датата на публикуване на основния регламент в Официален вестник.

25 Ефектът от член 116 от основния регламент е да увеличи гратисния период от една година преди заявката за правна закрила, предвиден в член 10, параграф 1, буква а) от него, на четири и дори шест години, що се отнася до дърветата, преди датата на влизане в сила на основния регламент. Следователно датата, която в случая следва да се вземе предвид, е 1 септември 1988 г., що се отнася до продажбите и преотстъпването на територията на Съюза.

26 Що се отнася до гратисния период за продажбите и преотстъпването извън територията на Съюза, установен от член 10, параграф 1, буква б) от основния регламент, следва да се констатира, че член 116 е без значение за него.

27 В случая от преписката се установява, че заявката за правна закрила на Общността на сортовете растения е подадена от праводателя на встъпилата страна на 29 август 1995 г.

28 Следователно тя е подадена в периода от една година след влизането в сила на основния регламент.

29 Поради това основателно отделението по жалбите приема в точки II B 2 и 3 от обжалваното решение, че в случая са приложими два гратисни периода, а именно, първо, период от шест години преди влизането в сила на основния регламент за продажбите и преотстъпването на територията на Съюза, и второ, период от шест години преди подаването на заявката, за продажбите и преотстъпването извън неговата територия.

30 В точка II B 4 от обжалваното решение отделението по жалбите констатира, че не е било представено никакво доказателство, че продажби или преотстъпване са били извършвани от създателя или с негово съгласие на територията на Съюза преди повече от шест години преди влизането в сила на основния регламент. От преписката е видно всъщност, че първото пускане в продажба на сорта ябълки „Cripps Pink“ в рамките на Съюза е било през 1992 г. в Обединеното кралство.

31 Поради това, видно от точка II B 4 от обжалваното решение, отделението по жалбите правилно се е ограничило да разгледа само значението на представените от жалбоподателя доказателства с оглед на член 10, параграф 1, буква б) от основния регламент във връзка с въпроса дали сортовите компоненти или събраният материал от сорта са били продавани или преотстъпвани по друг начин на трети лица от създателя или със съгласието му, по смисъла на член 11 от този регламент, с цел използването на сорта извън територията на Съюза преди повече от шест години, преди 29 август 1989 г.

32 Този извод не се поставя под съмнение от доводите на жалбоподателя, че отделението по жалбите е могло да приложи гратисен период едва след като е разгледало предварително дали създателят е запазил изключителното си право на преотстъпване по смисъла на член 10, параграф 2 от основния регламент.

33 Следва да се припомни, че съгласно член 10, параграф 2 от основния регламент:

„2. Предоставянето на сортови компоненти на държавен орган с установена от закона цел или на други лица съгласно договор или друго правоотношение изключително за целите на производството, възпроизводството, размножаване, опаковане или съхранение, не се смята за преотстъпване на други лица по смисъла на параграф 1, при условие че създателят запазва изключителното право на предоставяне на тези сортови или други компоненти и че не е извършено друго преотстъпване. Въпреки това, такова предоставяне на сортови компоненти се смята за преотстъпване по смисъла на параграф 1, ако тези компоненти се използват многократно за производството на хибриден сорт и ако е налице предоставяне на сортови компоненти или посадъчен материал от хибридния сорт.

Също така предоставянето на сортови компоненти от търговско дружество или предприятие, по смисъла на член 58, втори параграф от Договора, на друго търговско дружество или предприятие, не се счита за предоставяне на други лица, ако едното принадлежи изцяло на другото или ако и двете принадлежат изцяло на трето търговско дружество или предприятие от този вид, при условие че не се извършва друго предоставяне. Тази разпоредба не се прилага за кооперациите“.

34 Следователно посочената разпоредба има за цел да уточни обстоятелствата, при които определени правни положения попадат или не попадат в обхвата на понятието „преотстъпване“ за целите на използването на сорта по смисъла на член 10, параграф 1 от основния регламент. Противно на това, което изглежда твърди жалбоподателят, следователно не става дума за кумулативни условия, които трябва да бъдат изпълнели, за да може да се счита, че преотстъпването не премахва новостта.

35 Тъй като никое от положенията, упоменати в член 10, параграф 2 от основния регламент, не е налице в случая и тъй като жалбоподателят не сочи никакви доводи в този смисъл, основателно отделението по жалбите не е приложило тази разпоредба. Поради това от изложеното следва, че доводите на жалбоподателя, че отделението по жалбите е приложило неправилно член 10, параграф 1, буква а) от основния регламент, трябва да се отхвърлят.

б) По тълкуването на член 10 от основния регламент с оглед на Конвенцията UPOV в редакцията ѝ съгласно ревизията от 19 март 1991 г.

36 Жалбоподателят упреква отделението по жалбите, че е възприело тълкуване на член 10 от основния регламент, което е в съответствие с член 6 от Конвенцията UPOV в редакцията ѝ съгласно ревизията от 19 март 1991 г. Според жалбоподателя, доколкото продажбите на ябълкови дървета „Cripps Pink“ са били извършени преди влизането в сила на основния регламент и на тази редакция на Конвенцията UPOV, отделението по жалбите е трябвало да вземе предвид Конвенцията UPOV в редакцията ѝ съгласно ревизията от 23 октомври 1978 г., в която липсва упоменаване на целта за използването на сорта.

37 CPVO и встъпилата страна оспорват тези доводи.

38 На първо място, налага се констатацията, че аргументацията на жалбоподателя се свежда до твърдението, че при прилагането на тази разпоредба следва да не се взема предвид словосъчетанието „с цел използването на сорта“, съдържащо се в член 10, параграф 1 от основния регламент.

39 Тази аргументация не би могли да се приеме, тъй като както отделението по жалбите, така и Общият съд са задължени да приложат пълно и изчерпателно разпоредбите на основния регламент.

40 На второ място, следва да се припомни, че в двадесет и девето съображение от основния регламент е уточнено, че „[…] настоящият регламент държи сметка за съществуващите международни споразумения, като Международната конвенция за закрила на новите сортове растения (Конвенция UPOV) […]“, която в случая е Конвенцията UPOV в редакцията съгласно ревизията ѝ от 19 март 1991 г., както и че ако се допусне, че отделението по жалбите се е позовало на същата, би следвало да се констатира, че го е направило основателно.

41 Налага се все пак констатацията, че обжалваното решение не съдържа никакво позоваване на която и да било редакция на Конвенцията UPOV. Напротив, от точка II B от обжалваното решение, озаглавена „По същество“, следва ясно, че отделението по жалбите изцяло основава съображенията си относно условието за новост на сорта „Cripps Pink“ с оглед на член 10 от основния регламент.

42 Следователно аргументацията на жалбоподателя изхожда от неправилен прочит на обжалваното решение и поради това трябва да се отхвърли.

в) По съображенията на отделението по жалбите относно условието за новост

1) Предварителни съображения относно тежестта на доказване в производството за обявяване на нищожност

43 Най-напред следва да се припомни, че член 6 от основния регламент предвижда, че правната закрила от Общността на сортовете растения се предоставя за сортовете, които са различими, хомогенни, устойчиви и нови.

44 Член 10, параграф 1 от основния регламент определя условията, при които сортът трябва да се счита за нов.

45 Съдът е уточнил, че условията, свързани по-специално с новостта, предвидени в член 6 от основния регламент, са условия sine qua non за предоставянето на правна закрила на Общността. Поради това, ако не са изпълнени, предоставената правна закрила е незаконосъобразна и в общ интерес следва да бъде обявена за нищожна (вж. в този смисъл решение от 21 май 2015 г., Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, т. 52).

46 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 20, параграф 1, буква а) от основния регламент CPVO обявява правната закрила на Общността на сортовете растения за нищожна, ако се установи, че условията, определени в член 7 или член 10 от този регламент, не са били изпълнени към момента на предоставяне на правната закрила на Общността на сортовете растения.

47 Освен това съгласно член 53а, параграф 2 от Регламент № 874/2009 искането до CPVO за откриване на производство за нищожност или искането за откриване на производство за отнемане на правната закрила съгласно предвиденото съответно в членове 20 и 21 от Основния регламент трябва да се придружава от доказателства и факти, пораждащи сериозни съмнения относно валидността на правото на правна закрила на Общността.

48 При това положение жалбоподател, който иска правната закрила на Общността на сортовете растения да бъде обявена за нищожна, трябва да представи доказателства и съществени фактически доводи за наличието на сериозни съмнения в законосъобразността на правната закрила на сорт растения, предоставена след проверката, предвидена в членове 54 и 55 от този регламент (решения от 21 май 2015 г., Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, т. 57 и от 23 ноември 2017 г., Aurora/CPVO — SESVanderhave (M 02205), T-140/15, EU:T:2017:830, т. 58).

49 Ето защо в подкрепа на искането си за обявяване на нищожност жалбоподателят трябва да представи доказателства или съществени фактически доводи, които могат да доведат до сериозни съмнения у CPVO, що се отнася до законосъобразността на предоставената в случая правна закрила на сортовете растения.

50 Въпреки че следва да се постави въпросът дали в случая представените от жалбоподателя доказателства в подкрепа на искането му за обявяване на нищожност могат да залегнат в основата на сериозни съмнения относно законосъобразността на правната закрила, предоставена на встъпилата страна, налага се все пак констатацията, че CPVO е приела, че са налице сериозни съмнения, които могат да обосноват преразглеждане по отношение на сорта „Cripps Pink“ по реда на производството за нищожност, и е започнала състезателно производство. Освен това преценката относно допустимостта на искането за обявяване на нищожност е без значение с оглед възможността на CPVO или отделението по жалбите да отхвърлят впоследствие искането по същество.

51 Освен това следва да се припомни, че съгласно член 76 от основния регламент по време на производството, започнато пред нея, CPVO разследва по своя инициатива фактите, доколкото те са обект на проверката, предвидена в членове 54 и 55 от същия регламент.

52 От практиката на Съда следва, че член 76 от основния регламент е приложим в производството за нищожност пред отделението по жалбите (решение от 21 май 2015 г., Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, т. 46).

53 CPVO разполага с широко право на преценка относно обявяването на нищожността на правната закрила на сортове растения по смисъла на член 20 от основния регламент, която упражнява въз основа на доказателствата, представени пред нея от искащия обявяването на нищожност, и както бе припомнено в точка 46 по-горе, тя е компетентна да обявява за нищожна правната закрила на Общността на сортовете растения, ако се установи, че в момента на предоставяне на правната закрила на Общността на съответните сортове растения не са били изпълнени условията по член 7 или член 10 от основния регламент.

54 Упражняването на това право обаче не е освободено от съдебен контрол. Действително следва да се отбележи, че член 73 от основния регламент предвижда, че Общият съд трябва да прецени законосъобразността на решенията на отделенията по жалбите на CPVO, като провери как те са приложили правото на Съюза, по-специално с оглед на представените им факти. Така Общият съд може да извърши цялостен контрол за законосъобразност на решенията на отделенията по жалбите на CPVO, като при нужда изследва дали последните са дали точна правна квалификация на обстоятелствата по спора или преценката на представените пред посочените отделения факти не е опорочена от грешки (вж. решение от 19 декември 2012 г., Brookfield New Zealand и Elaris/CPVO и Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, т. 39 и 40 и цитираната съдебна практика).

55 Действително от съдебната практика е видно, че когато изложените от отделението по жалбите фактически констатации и съображения са резултат от сложни преценки в областта на ботаниката или генетиката, изискващи умения или специфични научни или технически познания, Общият съд може да проверява за наличие на явна грешка (решения от 15 април 2010 г., Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, т. 77 и от 19 ноември 2008 г., Schräder/CPVO (SUMCOL 01), T-187/06, EU:T:2008:511, т. 59—63). Настоящият случай обаче не е такъв.

56 Всъщност, доколкото разглеждането на въпроса относно новостта, който е обект на внимание в случая, не изисква умения или специфични технически познания, от посочената в точка 55 по-горе съдебна практика следва, че Общият съд упражнява цялостен или пълен контрол за законосъобразност (решения от 15 април 2010 г., Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, т. 77 и от 19 ноември 2008 г., SUMCOL 01, T-187/06, EU:T:2008:511, т. 65).

2) По преценката на условието за новост с оглед на продажбите или преотстъпването, извършени извън Съюза

57 Най-напред следва да се констатира, че жалбоподателят, който е поискал обявяване на нищожността на правната закрила на Общността на сортовете растения, предоставена за сорта „Cripps Pink“, е трябвало да представи доказателства, позволяващи на отделението по жалбите да установи, че условието за новост не е било изпълнено в момента на предоставяне на тази правна закрила.

58 Освен това, както вече бе посочено в точка 34 по-горе, тъй като функцията на член 10, параграф 2 от основния регламент е само да уточни условията, при които някои видове преотстъпване не съставляват преотстъпване „на трето лице“, жалбоподателят не би могъл да твърди, че условията, предвидени в тази разпоредба, трябва да бъдат изпълнени във всички

случаи, за да може продажбата или преотстъпването да не премахва новостта. Всъщност в съответствие с член 10, параграф 1 от основния регламент, за да не премахва новостта, е достатъчно продажба или преотстъпване извън Съюза преди гратисния период да не са извършени от създателя или с негово съгласие на трети лица „с цел използването на сорта“, което представлява отделно от предвидените в член 10, параграф 2 от същия регламент условия.

59 При това положение в случая следва да се провери дали с оглед на представените от страните доказателства отделението по жалбите основателно е приело, че продажбите или преотстъпването не са били извършени от създателя или с негово съгласие на трети лица с цел търговско използване на разглеждания сорт преди 29 август 1989 г.

60 Жалбоподателят твърди по същество, че отделението по жалбите е преценило неправилно представените пред него доказателства.

61 В това отношение следва да се констатира, че от клетвената декларация на създателя от 6 август 2015 г. следва, че през 1984 г., в рамките на програма за селекцията на ябълки, той е селекционирал сортовете „Pink Lady“ и „Sundowner“ за допълнителни изпитвания. Това изявление се потвърждава от съвременен със събитията документ, а именно записка, озаглавена „Apple breeding program“, представена от създателя на 3 септември 1984 г. на ръководителя на отдел „Растителни изследвания“ в министерството. В записката създателят иска в тази връзка одобрение за пускането в обращение на сортовете „Pink Lady“ и „Sundowner“ сред производителите „за задълбочени изпитвания и оценка при търговски условия“.

62 Също от клетвената декларация на създателя от 6 август 2015 г. е видно, че ръкописните бележки, които се намират върху записката от 3 септември 1984 г., отразяват резултата от срещата му с ръководителя на отдел „Градинарство“ в министерството от 3 април 1985 г., по време на която е обсъдено съдържанието на записката. По-специално от клетвената декларация на създателя личи, че анотацията „Two varieties, Sundowner and Pink Lady to be released“ (два сорта за пускане в обращение, „Sundowner“ и „Pink Lady“) означава, че искането му за пускане в обращение на тези сортове сред производителите „за задълбочени изпитвания и оценка при търговски условия“ е било одобрено.

63 Освен това, що се отнася до случаите на преотстъпване на разсадниците Olea Nurseries и How Green Nursery през 1985 г., в административното производство встъпилата страна представя две писма, изпратени от създателя на 31 май 1985 г. на тези два разсадника. С писмата създателят е информирал разсадниците, че през зимата ще има няколко фиданки с присадки от сортовете „Sundowner“ и „Pink Lady“, които вероятно биха проявили интерес да получат „като източник на присадки, който да им позволи да произведат фиданки за продажба на овощари, ако министерството препоръча тяхното засаждане в овощни градини с търговска цел“. Освен това създателят изяснява в клетвената декларация от 6 август 2015 г., че през август 1985 г. е предоставил „с цел изпитване и оценка 12 фиданки „Cripps Pink“ и 12 фиданки „Cripps Red“ на разсадниците Olea Nurseries и How Green Nursery, както и на 8 овощари, с намерението да направи оценка на резултатите от сортовете в „среда, различна от изследователска станция“.

64 Накрая, от клетвената декларация на създателя от 6 август 2015 г. и от брой 4169 на бюлетина на министерството, озаглавен „Apple varieties for Western Australia orchards“ (Сортове ябълки за овощните градини в Западна Австралия), следва, че едва през ноември 1990 г. министерството препоръчва на овощари отглеждането на сорта „Cripps Pink“.

65 Така съдържанието на писмата, изпратени на разсадниците, разгледано самостоятелно, действително не позволява да се направи извод, както твърди отделението по жалбите в обжалваното решение, че разглежданият сорт е бил пуснат в обращение само с цел изпитване. Описаните по-горе доказателства обаче, разгледани в тяхната цялост, потвърждават, че случаите на преотстъпване през 1985 г. са били „с цел изпитвания и оценка“.

66 В допълнение, противно на твърденията на жалбоподателя, обстоятелството, че доказателствата се отнасят за търговски, а не за растителни изпитвания, е ирелевантно. В това отношение следва да се припомни най-напред, че член 10, параграф 1 от основния регламент визира изрично „използването на сорта“.

67 Постановено е, че тъй като преотстъпването с цел изпитване на сорта не е свързано с продажба или предаване на трети лица с цел използването на сорта, то не премахва новостта по смисъла на член 10 от основния регламент (решение от 11 април 2019 г., Kiku/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova), T-765/17, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:244, т. 74).

68 Следва да се приеме, че видно от тази съдебна практика, понятието „използване“ на сорта по смисъла на член 10, параграф 1 от основния регламент се отнася за използване с цел печалба, както личи и от разпоредбите на основния регламент, отнасящи се до договорните лицензии, но за сметка на това в него не попадат търговските изпитвания с цел оценка на сортовете при търговски условия върху различни видове почва и в различни земеделски системи, за да се определи стойността им за клиентите.

69 Следователно правилно отделението по жалбите се позовава на решението си от 2 декември 2008 г. по преписка A 009/2008, в което приема, че от значение с оглед на член 10 от основния регламент е да има „явно желание за осъществяване на продажби“. Оттук следва, че доводите на жалбоподателя, че отделението по жалбите неправилно се основало на това решение, за да отхвърли силата на представените от жалбоподателя доказателства, трябва да се отхвърлят.

70 На следващо място се налага констатацията, че както сочи встъпилата страна в заседанието пред отделението по жалбите, „търговските изпитвания“ в случая са имали за цел да се направи оценка на сортовете при търговски условия върху различни видове почва и в различни земеделски системи, за да се определи стойността им за клиентите. Така изпитванията са дали възможност да се проследят резултатите за съответния сорт при много по-представителни условия на терен, да се направи оценка на целия цикъл на отглеждане и на производителите да се осигурят повече данни за постигнатите резултати.

71 Тези твърдения на встъпилата страна се потвърждават, от една страна, от клетвената декларация на създателя от 6 август 2015 г., и от друга страна, от насрещната клетвена декларация от 13 януари 2015 г. на г-н Geoffrey Godley, земеделски съветник в министерството. Действително, видно от декларацията на създателя от 6 август 2015 г., целта на предоставянето на сорта „Cripps Pink“ на разсадниците и овощарите „е била да се проследи поведението на овошките в среда, различна от изследователска станция“. Освен това от декларацията на г-н Godley е видно, че той признава, че в момента на настъпване на обстоятелствата е участвал в дейностите „по оценяване при търговски условия“, които се състояли в събирането на сведения от производителите „относно добива, реколтата, складирането, амбалажа, експедирането и реакцията на потребителите по отношение на ябълките“.

72 Накрая, трябва да се отбележи, че от обясненията, представени в заседанието пред отделението по жалбите от техническия експерт по ябълките в CPVO, е видно, че оценяването при търговски условия е обичайна практика при селекцията на ябълки. Действително в това отношение

експертът сочи, че селекцията на ябълки протича на два етапа: първият включва изследвания с цел тестване и селекция на сортовете, а вторият — оценка за използването на ябълковите дървета при търговски условия.

73 При тези обстоятелства основателно отделението по жалбите стига до извода, че оценяването при търговски условия не се приравнява на търговско използване и поради това продажбите или преотстъпването с цел изпитване преди гратисния период не съставляват премахващо новостта обстоятелство.

74 Този извод не се поставя под съмнение от представените от жалбоподателя доказателства в подкрепа на искането му за обявяване на нищожност.

75 На първо място, що се отнася до клетвените декларации, представени от жалбоподателя, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, за да се прецени доказателствената сила на даден документ, трябва най-напред да се провери истинността на информацията, която се съдържа в него. След това трябва да се отчетат по-специално произходът на документа, обстоятелствата при съставянето му и неговият адресат и да се прецени дали с оглед на съдържанието си документът изглежда логичен и достоверен (вж. по аналогия решение от 7 юни 2005 г., Lidl Stiftung/СХВП — REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, т. 42 и 43 и цитираната съдебна практика). Освен това според постоянната съдебна практика дори когато декларацията е изготвена в съответствие с член 78, параграф 1, буква ж) от основния регламент, доказателствена сила може да ѝ бъде призната, ако е била съставена от свързани с жалбоподателя лица, само ако се потвърждава и от други доказателства (вж. определение от 21 октомври 2013 г., SOUTHERN SPLENDOUR, T-367/11, непубликувано, EU:T:2013:585, т. 49 и цитираната съдебна практика; решение от 13 юли 2017 г., Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn/CPVO — Artevos (Oksana), T-767/14, непубликувано, EU:T:2017:494, т. 99).

76 В случая, първо, трябва да се отбележи, че лицата, към които жалбоподателят се обръща с искане да представят клетвени декларации, говорят за обстоятелства, настъпили преди повече от 30 години. Второ, по това време няма действащо законодателство за правна закрила на сортовете растения в Австралия и при това положение лицата, от които са поискани тези клетвени декларации, не са имали никаква представа за правната уредба на изискванията за регистрация на правната закрила на Общността на сортовете растения. Трето, в разрез с декларацията на създателя от 6 август 2015 г., клетвените декларации, представени от жалбоподателя, не се подкрепят от съвременни със събитията доказателства. При това положение от изложените констатации с оглед на съдебната практика, цитирана в точка 75 по-горе, следва, че доказателствата сила на тези клетвени декларации остава ограничена.

77 На второ място, що се отнася до фактурите, представени от жалбоподателя във връзка с продажби, които се твърди, че са били направени на разсадника Olea Nurseries през 1987 г., достатъчно е, подобно на отделението по жалбите, да се констатира, че дори представените от жалбоподателя фактури в хода на административното производство да установяват, че разсадникът Olea Nurseries е продавал сорта „Cripps Pink“, те не доказват, че създателят е дал съгласие „за търговското използване“ на същия. Това се потвърждава и от писмата, изпратени на разсадниците Olea Nurseries и How Green Nursery през 1985 г., от които ясно личи, че създателят им е предложил овошки от сортовете „Sundowner“ и „Pink Lady“, в случай че „министерство препоръча тяхното засаждане в овощни градини с търговска цел“, както и от липсата на представени доказателства, че до ноември 1990 г. е имало такава препоръка.

78 Освен това фактът, че министерството сочи в хода на административното производство пред CPVO, че между 1985 г. и 1990 г. неговите служители „са участвали активно в изпитни засаждания в овощни градини с търговска цел, на които министерството е предоставяло

фиданки и присадки“, единствено потвърждава експерименталната цел на извършеното през този период преотстъпване. Това не показва, както твърди жалбоподателят, че министерството е знаело или е дало съгласно за извършеното от разсадниците преотстъпване.

79 Освен това последното обстоятелство разграничава настоящия случай от този, който е предмет на решението на отделението по жалбите от 2 юли 2013 г. по преписка A007/2013 относно сорта круши „Oksana“. По тази преписка доказателствата установяват, че за дистрибуцията на сортови компоненти не е правена уговорка и тя е била в съответствие с изричното намерение на създателя да извършва неограничено разпространение на материала. Следователно доводът на жалбоподателя, че обжалваното решение е в разрез с решението на отделението по жалбите от 2 юли 2013 г. по преписка A 007/2013 относно сорта „Oksana“, трябва да се отхвърли.

80 На трето място, що се отнася до останалите доказателства, посочени в точка 44 от жалбата, следва да се констатира, че това са документи, изготвени след настъпването на фактите в основата на настоящото дело, или документи, съдържащи неясни твърдения, които не позволяват да се направи извод, че сортът „Cripps Pink“ е бил предмет на продажби или преотстъпване на трети лица от създателя или с негово съгласие с цел използването му преди гратисния период.

81 В този смисъл следва да се отбележи, че прессъобщението със заглавие „Производителите на плодове се насърчават да засаждат нови сортове ябълки“ е от 8 септември 1992 г. и съдържа неясни и общи твърдения на министъра на земеделието на Западна Австралия към момента на настъпване на фактите по делото. Действително, макар от това съобщение да следва, че към момента, в който е направено, посоченият министър твърди, че ябълките „Pink Lady“ и „Sundowner“ „са пуснати в обращение сред производителите през 1985 г.“, от него не може непременно да се изведе, че става дума за пускане в обращение с цел търговско използване на сорта „Cripps Pink“. Освен това, що се отнася до статията, публикувана през 1993 г. в списание Hort Science от създателя и негови колеги, достатъчно е да се констатира, че тя потвърждава твърдението на създателя, че сортът „Cripps Pink“ е бил разпространен сред производители с цел оценяване при търговски условия през 1986 г. Освен това, що се отнася до твърдението на производителя на ябълки г-н Atherton, направено в телевизионно предаване със заглавие „Tickled Pink“, а именно че „току-що на сцената се появи Pink Lady“, достатъчно е да се отбележи, че това е двусмислено твърдение, което не позволява да се направи извод, че е налице търговско използване на сорта „Cripps Pink“ преди гратисния период.

82 Също така, що се отнася до доклада на комисията за парламентарен контрол в Австралия, от една страна, следва да се констатира, че това е комисия за парламентарен контрол, която е действала няколко години след настъпване на фактите, а именно през 1995 г. От друга страна, според встъпилата страна твърдението на докладчика г-н Charlton пред тази комисия за контрол, че ябълките са били произвеждани с търговска цел за първи път през 1986 г. или 1987 г., е формулирано двусмислено, което не позволява да се направи извод, че сортът е бил продаван или преотстъпван за целите на използването му преди гратисния период.

83 На четвърто място, що се отнася до довода, че министерството изобщо не изразило намерение да регистрира марка или да потърси права като създател в Австралия, това обстоятелство е ирелевантно, за да се определи дали сортът отговаря на условието за новост по смисъла на член 10 от основния регламент. Действително съгласно посочената разпоредба следва да се вземат под внимание само продажбите и преотстъпването на трети лица от създателя или с негово съгласие с цел използването на сорта преди гратисния период, които премахват новостта.

84 На пето място, що се отнася до решението на Съда за индустриална собственост в Чили, с което се обявява за нищожно правото на закрила на сорта „Cripps Pink“ в тази страна поради липса на новост, от една страна, следва да се припомни, че във връзка със сортовете растения

разпоредбите на основния регламент въвеждат единствената и изключителна форма на правна закрила на индустриална собственост в Общността. При това положение CPVO и евентуално съдът на Съюза не са обвързани от решение, постановено в трета страна (вж. по аналогия решение от 23 октомври 2017 г., Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline), T-810/16, непубликувано, EU:T:2017:749, т. 37).

85 От друга страна, налага се констатацията, че жалбоподателят се ограничава да спомене това решение на Съда за индустриална собственост в Чили в бележка под линия към точка 26 от жалбата, в която посочва, че „министерството изобщо не е изразявало намерение да регистрира марка или да потърси правата си като създател в Австралия“. В споменатата бележка под линия се посочва: „Има се предвид по-специално изслушването на създателя, записано на 17 май 2010 г. във Флорийт, Западна Австралия, […] във връзка с решението на Съда за индустриална собственост в Чили, който обявява за нищожен чилийският сертификат за закрила на сортовете растения № 34/95 […]“. Въпросното решение на Съда за индустриална собственост в Чили не се упоменава никъде другаде в жалбата и освен това не е сред приложенията към нея. В допълнение следва да се констатира, че жалбоподателят не извежда никаква последица от това решение относно действителността на обжалваното решение, поради което Общият съд не би могъл да го вземе под внимание.

86 В този смисъл от изложените съображения следва, че основателно отделението по жалбите стига до извода, че представените от жалбоподателя доказателства не установяват, че сортът „Cripps Pink“ е бил предмет на продажби и преотстъпване на трети лица извън Съюза от страна на създателя или с негово съгласие за целите на използването на сорта преди 29 август 1989 г.

87 Следва също да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че съществувало противоречие между, от една страна, обстоятелството, че обжалваното решение се съсредоточава над въпроса дали представените от жалбоподателя доказателства са достатъчни за възникването на сериозни съмнения, и от друга страна, обстоятелството, че CPVO и впоследствие отделението по жалбите не са отхвърлили ab initio искането за обявяване на нищожност. В това отношение следва да се констатира, че жалбоподателят извършва частичен прочит на обжалваното решение. Действително, макар посоченото решение действително погрешно да се служи с израза „сериозни съмнения“ по член 53а от Регламент № 874/2009 във връзка с преценката на доказателствата, от него личи ясно, че жалбоподателят не е представил доказателства, че сортът „Cripps Pink“ е бил продаван или преотстъпван на трети лица извън Съюза от създателя или с негово съгласие с цел използването на сорта. Освен това не защото отделението по жалбите приключва производството, като с оглед на всички факти и доказателства, представени от страните, стига до извода, че приведените от жалбоподателя доказателства не повдигат сериозни съмнения относно действителността на разглежданата правна закрила на Общността на сортовете растения, първоначалното решение за откриване на производството за обявяване на нищожност е погрешно. Всъщност, когато при приключването на производство за обявяване на нищожност CPVO стига до извода, че доказателствата не повдигат сериозни съмнения, това означава, че сериозните съмнения, които CPVO е имала в момента на постъпване на искането за обявяване на нищожност, са били разсеяни.

88 Поради това с оглед на изложеното първото твърдение на жалбоподателя трябва да бъде отхвърлено по същество.

2. По второто твърдение

89 В подкрепа на второто си твърдение жалбоподателят по същество сочи, че отделението по жалбите е нарушило член 76 от основния регламент, принципите на правна сигурност и добро правораздаване, както и член 50, параграф 3 от Регламент № 874/2009.

90 Първата част от това твърдение е, че отделението по жалбите е отхвърлило неоснователно като просрочени доказателствата, представени пред него, а с втората част той иска от Общия съд да допусне тези доказателства в производството пред него.

а) По допустимостта на доказателствата, представени в хода на производството пред отделението по жалбите след изтичане на срока за това

91 От преписката личи, че жалбоподателят представя нови доказателства по време на устното изслушване пред отделението по жалбите. Освен това CPVO и встъпилата страна не са получили екземпляр от тези доказателства преди заседанието, което жалбоподателят признава в хода на същото.

92 С оглед на тези обстоятелства и на член 53а, параграф 4 от Регламент № 874/2009 отделението по жалбите приема, че при липсата на разумни или приемливи обяснения, оправдаващи късното им подаване, новите доказателства не следва да се допускат.

93 Жалбоподателят твърди, че с това отделението по жалбите е нарушило член 76 от основния регламент и общите принципи на правна сигурност и добро правораздаване, както и че е трябвало да се приложи член 81 от основния регламент. Освен това жалбоподателят сочи, че предвид сложността на настоящото дело и тъй като късно представените доказателства представляват обстоятелство, претърпяло промяна в хода на производството, отделението по жалбите е трябвало да насрочи последващо заседание в съответствие с член 50, параграф 3 от Регламент № 874/2009.

94 CPVO и встъпилата страна оспорват тези доводи.

95 Най-напред следва да се припомни, че в съответствие с член 76 от основния регламент по време на производството, започнато пред нея, CPVO не взема предвид фактите или доказателствата, които не са били представени от страните в срока, определен от нея. Освен това член 53а, параграф 4 от Регламент № 874/2009 предвижда, че CPVO не взема предвид писмени показания или документи или части от тях, които не са подадени в определения от нея срок.

96 Така предвид обстоятелството, че основният регламент и Регламент № 874/2009 съдържат разпоредби, уреждащи допустимостта на представени извън срока доказателства, следва да се констатира, че член 81 от основния регламент, който предвижда, че при липса на процесуални разпоредби в Регламент № 874/2009, или на разпоредби, определени в изпълнение на същия, CPVO прилага принципите на процесуалното право, общоприети в държавите членки, и който според жалбоподателя в случая задължавал CPVO да се ръководи от тези принципи, е неприложим по настоящото дело.

97 Освен това с оглед на правните разпоредби, упоменати в точка 95 по-горе, противно на твърденията на жалбоподателя, отделението по жалбите няма право на преценка относно допустимостта на представените извън срока доказателства. Напротив, както сочи CPVO, от текста на тези разпоредби следва, че ѝ е забранено да взема предвид доказателства, които са представени или подадени късно.

98 Този извод не се поставя под съмнение и от съдебната практика, посочена от жалбоподателя в подкрепа на доводите му, че отделението по жалбите е трябвало да допусне доказателствата, представени късно, тъй като съгласно тази практика няма никаква пречка да се вземат предвид допълнителни доказателства, които само допълват представените в определения срок други доказателства, щом като първоначалните доказателства не са неотносими, но са преценени като недостатъчни от насрещната страна (решение от 28 март 2012 г., Rehbein/СХВП — Dias Martinho (OUTBURST), T-214/08, EU:T:2012:161, т. 53). Действително достатъчна е констатацията, че тази

съдебна практика е относно прилагането на процесуалните разпоредби в областта на марките на Европейския съюз за доказване на използването, съгласно които, ако възразяващият не представи доказателство за използване на марката в определения срок, Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) отхвърля възражението, разпоредби, които нямат еквивалент в областта на правната закрила на Общността на сортовете растения. При това положение посочената съдебна практика не би могла да се приложи по аналогия в настоящия случай.

99 Освен това съгласно член 95, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1) EUIPO може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, и доказателствата, които те не са представили навреме. Този член обаче се ограничава да предостави на EUIPO възможността да не взема предвид представените извън срока доказателства, докато член 76 от основния регламент задължава CPVO да не взема предвид тези просрочени доказателства.

100 При всички положения трябва да се отбележи, че макар Съдът да признава широко право на преценка относно допустимостта на късно представените доказателства в областта на марките, той все пак уточнява, че евентуалното вземане под внимание на допълнителни доказателства по никакъв начин не съставлява „облагодетелстване“ на едната или другата страна, а трябва да въплъщава резултата от обективно и мотивирано упражняване на правото на преценка на EUIPO. В този смисъл вземането под внимание на късно представени доказателства може да бъде оправдано, когато EUIPO счита, от една страна, че късно представените факти и доказателства могат на пръв поглед да имат реално значение, а от друга — че стадият на процедурата, в който е извършено късното представяне, и съпътстващите го обстоятелства допускат вземането предвид на фактите и доказателствата (вж. в този смисъл решения от 13 март 2007 г., СХВП/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, т. 44 и от 3 октомври 2013 г., Rintisch/СХВП, C-120/12 P, EU:C:2013:638, т. 38).

101 В случая, на първо място, следва да се констатира, че жалбоподателят представя въпросните доказателства по време на устното изслушване пред отделението по жалбите. Освен това и както жалбоподателят признава в посоченото заседание, CPVO и встъпилата страна не са получили екземпляри от тези доказателства преди заседанието. На второ място, от преписката е видно, че жалбоподателят не дава никакво обяснение, оправдаващо късното представяне на тези доказателства. Действително, що се отнася до писмото на министъра на земеделието от 15 януари 1990 г. и клетвените декларации на г-н Allan Price и г-н John Paterson, жалбоподателят сочи, че тези доказателства са били налице едва след изтичането на определения от отделението по жалбите срок, а именно 7 септември 2017 г. Същевременно, както основателно констатира отделението по жалбите в обжалваното решение, подобно обяснение не изглежда убедително, тъй като въпросното писмо е било споменато преди това в производството. Освен това, що се отнася до клетвените декларации на г-н Price и на г-н Paterson, достатъчна е констатацията, че те са датирани отпреди изтичането на определения от отделението по жалбите срок. Също така възможно е било статиите в печата да се набавят по-рано, тъй като става дума за достъпни в интернет публикации, както признава жалбоподателят в становището си от 26 септември 2017 г.

102 При това положение и с оглед на упоменатите в точка 95 по-горе разпоредби отделението по жалбите е трябвало да не взема предвид разглежданите доказателства.

103 Поради това следва да се отхвърли и доводът на жалбоподателя, че отделението по жалбите е нарушило принципите на правна сигурност и добро правораздаване, като не е допуснало въпросните доказателства.

104 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателя, че отделението по жалбите е трябвало да насрочи последващо заседание, следва да се констатира, че съгласно член 50, параграф 3 от Регламент № 874/2009 искания за последващи заседания са недопустими, освен за искания, базирани на обстоятелства, които са се променили по време или след заседанието. В случая се налага констатацията, че последващо заседание не е било поискано. Поради това доводът на жалбоподателя следва да се отхвърли.

б) По допустимостта пред Общия съд на доказателствата, които не са били представени в производството пред отделението по жалбите

105 С втората част от второто твърдение жалбоподателят иска от Общия съд да допусне три доказателства, които не са били представени в административното производство. Става дума за клетвена декларация, подписана на 23 януари 2018 г. от създателя, който към този момент е на възраст 90 г., за клетвена декларация, подписана на 20 януари 2018 г. от г-н и г-жа Green, собственици на разсадника How Green Nursery към момента на настъпване на фактите по делото, и за клетвена декларация от производителя на ябълки г-н Atherton, подписана на 8 февруари 2012 г.

106 CPVO и встъпилата страна твърдят, че тези доказателства са недопустими.

107 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика Общият съд трябва да прецени законосъобразността на решението на отделението по жалбите, като провери как то е приложило правото на Съюза, по-конкретно към представените пред него факти, но в замяна на това не може да извърши такава проверка, като вземе предвид новопредставени пред него фактически обстоятелства (вж. решения от 15 април 2010 г., Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, т. 76 и цитираната съдебна практика и от 13 юли 2017 г., Oksana, T-767/14, непубликувано, EU:T:2017:494, т. 30 и цитираната съдебна практика). Също така в рамките на тази проверка за законосъобразност функцията на Общия съд не е да преразглежда фактическите обстоятелства с оглед на представени за първи път пред него документи (вж. решение от 13 юли 2017 г., Oksana, T-767/14, непубликувано, EU:T:2017:494, т. 30 и цитираната съдебна практика).

108 В случая, тъй като доказателствата не са били представени в рамките на производството, приключило с приемане на обжалваното решение, те трябва да се обявят за недопустими.

109 Този извод не се поставя под съмнение от доводите на жалбоподателя, че отделението по жалбите е представило неправилно фактите и е извършило неправилна и частична оценка на доказателствата. Всъщност допустимостта на ново доказателство не може да зависи от това дали определено решение е благоприятно или не за страна в производството. Освен това обстоятелството, че става дума за допълнителни доказателства, които са в подкрепа на искането на ищеца или жалбоподателя, също е ирелевантно (вж. в този смисъл решение от 13 юли 2017 г., Oksana, T-767/14, непубликувано, EU:T:2017:494, т. 32).

110 Освен това, както основателно отбелязва CPVO, жалбоподателят не дава никакво обяснение, от което да е видно, че не е бил в състояние да се запознае със съответните факти на по-ранен етап. След като става дума за писмени декларации на свидетели, поискани от жалбоподателя от съответните лица, той е могъл да набави тези изявления в хода на административното производство.

111 Следователно с оглед на изложените съображения, след като жалбоподателят освен това не представя никакви доказателства, изясняващи точната причина, поради която съответните документи би трябвало да се вземат под внимание от Общия съд, въпреки че са представени за първи път пред него, те следва да не бъдат вземани под внимание, без да се налага да се

разглежда доказателствената им сила (вж. в този смисъл решение от 22 март 2018 г., Skies/EUIPO — Travel Sentry (TSA LOCK), T-60/17, непубликувано, EU:T:2018:164, т. 13 и цитираната съдебна практика).

112 Предвид всичко изложено по-горе второто твърдение, а следователно и жалбата в нейната цялост трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноски

113 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на CPVO и встъпилата страна.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Pink Lady America LLC да заплати съдебните разноски.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 септември 2019 година.

Секретар
E. Coulon

Председател